

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 512

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 535 din 24 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
427/847/1.162. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Societății Carpatica Feroviar România — S.A.	7–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 116 din 31 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–13
Decizia nr. 122 din 7 aprilie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535

din 24 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii de sindicat Ioan Baci și alții, în Dosarul nr. 3.948/99/2021 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.450D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 2.451D/2022, nr. 2.505D/2022, nr. 2.915D/2022-nr. 2.918D/2022, nr. 2.976D/2022, nr. 66D/2023, nr. 552D/2023, nr. 658D/2023, nr. 936D/2023, nr. 1.025D/2023, nr. 1.330D/2023, nr. 1.643D/2023, nr. 1.891D/2023, nr. 2.975D/2023, nr. 2.992D/2023, nr. 3.177D/2023, nr. 3.233D/2023, nr. 3.494D/2023, nr. 3.685D/2023, nr. 347D/2024, nr. 390D/2024 și nr. 647D/2024, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate sau, după caz, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 sau excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, excepții ridicate de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, președintele Curții pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.451D/2022, nr. 2.505D/2022, nr. 2.915D/2022-nr. 2.918D/2022, nr. 2.976D/2022, nr. 66D/2023, nr. 552D/2023, nr. 658D/2023, nr. 936D/2023, nr. 1.025D/2023, nr. 1.330D/2023, nr. 1.643D/2023, nr. 1.891D/2023, nr. 2.975D/2023, nr. 2.992D/2023, nr. 3.177D/2023, nr. 3.233D/2023, nr. 3.494D/2023, nr. 3.685D/2023, nr. 347D/2024, nr. 390D/2024 și nr. 647D/2024 la Dosarul nr. 2.450D/2022, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Susține, în acest sens, că stabilirea principiilor și condițiilor de acordare a drepturilor salariale este atributul exclusiv al legiuitorului, care dispune, în acest domeniu, de o largă marjă de apreciere, inclusiv în funcție de resursele economico-sociale de la momentul dat, iar menținerea cuantumului salariului la un nivel anterior pentru personalul bugetar nu încalcă drepturile fundamentale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin deciziile nr. 605, 614 și 612 din 10 octombrie 2022, nr. 728, 730, 731 și 727 din 21 noiembrie 2022, nr. 764 din 23 noiembrie 2022, nr. 810 din 15 decembrie 2022, nr. 39 din 25 ianuarie 2023, nr. 198 din 22 martie 2023, pronunțate în dosarele nr. 3.948/99/2021, nr. 816/89/2022, nr. 6.406/99/2021, nr. 376/99/2022, nr. 6.650/99/2021, nr. 4.230/99/2021, nr. 4.233/99/2021, nr. 4.513/99/2021, nr. 1.590/89/2021, nr. 1.508/89/2021 și nr. 3.660/99/2022, Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene (dosarele Curții Constituționale nr. 2.450D/2022, nr. 2.451D/2022 și nr. 2.505D/2022, nr. 2.915D/2022-nr. 2.918D/2022, nr. 2.976D/2022, nr. 66D/2023, nr. 552D/2023 și nr. 936D/2023).

8. Prin deciziile nr. 132 din 22 februarie 2023, nr. 204 din 3 aprilie 2023, nr. 316 din 16 mai 2023, nr. 376 din 12 iunie 2023, nr. 421 din 19 iunie 2023, nr. 565 din 23 octombrie 2023, nr. 616 din 6 noiembrie 2023, nr. 551 din 11 octombrie 2023, nr. 13 și nr. 7 din 22 ianuarie 2024, pronunțate în dosarele nr. 5.594/99/2022, nr. 5.234/99/2022, nr. 4.327/99/2022, nr. 784/89/2022,

nr. 3.899/99/2022, nr. 1.612/89/2022, nr. 5.566/99/2022, nr. 4.104/99/2022, nr. 1.305/99/2023 și nr. 1.412/89/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative** (dosarele Curții Constituționale nr. 658D/2023, nr. 1.025D/2023, nr. 1.330D/2023, nr. 1.643D/2023, nr. 1.891D/2023, nr. 2.975D/2023, nr. 3.177D/2023, nr. 3.233D/2023, nr. 347D/2024 și nr. 390D/2024).

9. Prin Decizia nr. 510 din 26 septembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 2.266/89/2021, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.992D/2023).

10. Prin Decizia nr. 682 din 22 noiembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.254/99/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021** (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.494D/2023).

11. Prin Decizia nr. 636 din 8 noiembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 432/99/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020** (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.685D/2023).

12. Prin Decizia nr. 76 din 20 februarie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.364/89/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, precum și ale art. I alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021** (Dosarul Curții Constituționale nr. 647D/2024).

13. Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (MAI), în numele și pentru unii membri de sindicat.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată** că dispozițiile legale criticate instituie o derogare de la regula aplicării etapizate a creșterilor salariale, stabilită pentru perioada 2019-2022 de art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

15. Se arată că adoptarea succesivă a celor două ordonanțe de urgență criticate a condus la încălcarea condițiilor de predictibilitate și previzibilitate a legii, având în vedere că practica înghețării salariilor prin ordonanță de urgență nu este compatibilă cu natura drepturilor salariale asigurate din bugetul de stat, care trebuie să aibă la bază un mecanism transparent de stabilire și să fie clare, previzibile și predictibile. În acest sens, este indicată jurisprudența în materie a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011).

16. Se arată că, deși Legea-cadru nr. 153/2017 enumeră printre principiile sale eliminarea inechităților salariale, chiar acest act normativ instituie, la art. 38 alin. (2) și (3), excepții de la regula aplicării etapizate, însă funcționarii cu statut special

din MAI și militarii nu se regăsesc printre aceste categorii socio-profesionale exceptate, astfel că aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 s-a făcut inițial diferențiat, cu un calendar diferit în funcție de categoria socioprofesională. Criteriul temporal al unor legi care nu s-au aplicat (Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice) sau care au fost aplicate integral doar unor categorii profesionale, în timp ce altora doar parțial, așa cum este Legea-cadru nr. 153/2017, limitând astfel unele drepturi salariale, în sensul că anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, nu s-au aplicat, încalcă principiul egalității în drepturi, echității și egalității de tratament, precum și al caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar.

17. Așadar, chiar și anterior înghețării salariilor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 existau diferențieri între diferite categorii socioprofesionale, precum funcționarii publici cu statut special, înghețarea neavând decât efectul perpetuării discriminărilor între categoria menționată anterior și celelalte cărora li s-au aplicat dispoziții care au dus la majorări salariale doar cu privire la acestea.

18. Autorii excepției consideră că au fost încălcate și prevederile art. 53 din Constituție, deoarece restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale poate avea loc doar în condiții stricte, iar motivele invocate la adoptarea ordonanței de urgență criticate nu pot constitui o justificare pentru neacordarea unor drepturi.

19. De altfel, Curtea Constituțională a sancționat în jurisprudența sa dispoziții din ordonanțe de urgență prin care se prevedeau creșteri salariale mai mici decât cele acordate printr-o lege anterioară (deciziile nr. 1221 din 12 noiembrie 2008, nr. 989 din 30 iunie 2009 și nr. 872 din 25 iunie 2010).

20. O altă discriminare ce nu se poate justifica în mod obiectiv în cadrul sistemului de salarizare a fost creată între polițiști/militari și personalul bugetar prevăzut de Legea nr. 205/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, și anume personalul didactic medico-farmaceutic din universități care au în structură facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, cu privire la care legiuitorul a reglementat un nou drept salarial, în timp ce pentru prima categorie menționată a dispus înghețarea salariilor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020. Or, nediscriminarea este un principiu de drept universal, prevăzut de Constituția României, de Declarația Universală a Drepturilor Omului și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind protejat și la nivelul viziunii și politicilor Uniunii Europene, cum ar fi Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în particular, două directive care vizează integrarea în domeniul forței de muncă a cetățenilor (Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și Directiva 2000/43/CE de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică), toate aceste acte normative fiind, prin urmare, încălcate.

21. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, precum și cele ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(...)

(3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, valoarea indemnizației de hrană se menține la nivelul din anul 2020.

(5) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională acordă cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană actualizate la nivelul lunii ianuarie 2019, potrivit normelor în vigoare.”

— Art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2021 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(...)

(5) În anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, valoarea lunară a indemnizației de hrană se menține la nivelul din anul 2021.”

26. Dispozițiile legale criticate nu mai sunt în prezent în vigoare întrucât au avut aplicabilitate limitată în timp, respectiv cele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 doar pentru anul 2021, iar cele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, având un conținut normativ similar, doar pentru anul 2022. Cu toate acestea, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra constituționalității acestora în redactarea care continuă, și după ieșirea lor din vigoare, să producă efecte juridice în cauzele în care excepțiile au fost invocate.

27. Textele din Constituție invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la principiul nediscriminării și egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) și (2) privind protecția dreptului de proprietate, ale art. 47 — Nivelul de trai și ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, din motivarea criticii se deduce în mod rezonabil invocarea art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală cu privire la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență ale Guvernului.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa recentă, respectiv prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024*) și Decizia nr. 515 din 17 octombrie 2024**), nepublicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii, a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 față de critici identice formulate de același autor ca în prezenta cauză, respectiv Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în numele și pentru unii membri de sindicat.

29. Față de obiectul excepției soluționate prin deciziile mai sus menționate, autorul prezentei excepții invocă și prevederile art. I alin. (3)-(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, fără a suplimenta sau a adapta însă și argumentele de neconstituționalitate prezentate față de cele examinate deja de Curtea Constituțională.

30. Analizând conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate, Curtea observă că acestea conțin, în esență, soluții juridice identice, a căror aplicabilitate a fost stabilită anual de Guvern prin acte normative proprii succesive, astfel: pentru anul 2021 — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și, respectiv, pentru anul 2022 — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021. Cu respectarea acestei particularități, rezultă următoarea similitudine de conținut juridic al normelor legale criticate: între art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021; între art. I alin. (3) din

*) Decizia Curții Constituționale nr. 388 din 17 septembrie 2024 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1247 din 11 decembrie 2024.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 515 din 17 octombrie 2024 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 10 februarie 2025.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și între art. I alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și art. I alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021.

31. Astfel, autorul excepției este nemulțumit de soluțiile legislative prevăzute de textele legale criticate care dispun, practic, menținerea pentru anul 2021 și pentru anul 2022 a aceluiași nivel salarial precum cel aferent lunii decembrie 2020, în toate componentele sale (sporuri, indemnizații, compensații, prime, indemnizația de hrană și alte componente ale sistemului de salarizare), în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. În opinia sa, intervențiile legislative echivalează cu eliminarea succesivă, timp de 2 ani consecutivi, a creșterilor salariale prevăzute pentru anul 2021 și anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

32. Prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, precitată, Curtea a examinat expunerea de motive ce însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și a observat că acest act normativ instituie unele măsuri fiscal-bugetare, adoptate în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și al pandemiei COVID-19, măsuri care urmăresc, în esență, reducerea unor cheltuieli publice, pe de o parte, și, pe de altă parte, utilizarea unor resurse financiare în scopuri impuse în mod special de acest context pandemic globalizat. Curtea a reținut că ordonanța de urgență anterior menționată a fost adoptată într-o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată fără riscul producerii unor consecințe deosebit de grave și insurmontabile la nivelul întregii societăți, cerințele impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție fiind astfel respectate. Faptul că autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că motivele invocate de Guvern în această notă de fundamentare nu sunt suficiente pentru a justifica derogarea de la regulile salarizării stabilite de Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă o simplă considerație de ordin subiectiv, ce nu poate avea valențele unei reale demonstrații de neconstituționalitate (paragraful 31).

33. În ceea ce privește pretinsa încălcare a exigențelor ce derivă din art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că aceste critici nu pot fi reținute, deoarece nu se poate susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 (și, implicit, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021) este „nelegală” în raport cu Legea-cadru nr. 153/2017. Legiuitorul delegat are competența constituțională să uzeze de astfel de instrumente normative și procedee de reglementare — de derogare de la legea menționată, în cazul de față —, în temeiul dispozițiilor cuprinse în art. 115 alin. (4)-(6) din Legea fundamentală. Prin esența ei, ordonanța de urgență reflectă modalitatea constituțională excepțională de legiferare, prin care puterea executivă — reprezentată de Guvern — este abilitată să intervină rapid, cu măsuri ferme și de aplicabilitate imediată, pentru îndepărtarea anumitor consecințe negative sau riscuri generate de o situație neobișnuită, cu caracter extraordinar, astfel că, în acest context, este improprie invocarea așteptărilor legitime ce decurg prin raportare la legile-cadru într-o materie sau alta, menite, de regulă, să implementeze pe termen mediu și/sau lung politica legislativă în respectivul domeniu, în condiții obișnuite, de normalitate (paragraful 30).

34. Curtea nu a putut reține nici criticile referitoare la pretinsa încălcare a principiului nediscriminării și al egalității, ocrotit prin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, generată atât prin stabilirea unor excepții în cuprinsul Legii-cadru nr. 153/2017, cât și prin instituirea, prin Legea nr. 205/2020 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 septembrie 2020, a unui drept salarial nou în favoarea altei categorii socioprofesionale, concomitent cu înghețarea salariilor polițiștilor. În acest sens, Curtea a reținut, în paragraful 34 al Deciziei nr. 388 din 17 septembrie 2024, că nu poate examina criticile ce vizează instituirea unor excepții de la regulile salarizării, întrucât nu Legea-cadru nr. 153/2017 constituie obiectul controlului de constituționalitate în cauză, ci Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020. În plus, Curtea a subliniat constant în jurisprudența sa competența suverană a legiuitorului în stabilirea politicii fiscal-bugetare a statului, deci inclusiv în materie de salarizare, acesta având, desigur, obligația respectării exigențelor impuse de Constituție, astfel încât un tratament juridic diferit să fie justificat prin condiții în mod obiectiv și rezonabil diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013).

35. Cât privește invocarea unui nou drept salarial reglementat prin Legea nr. 205/2020, Curtea a reținut că însăși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 a dispus, în art. VII, prorogarea pentru luna ianuarie 2022 a termenului pentru aplicarea acestui nou drept salarial, astfel că, în realitate, acesta nu a fost acordat, susținerile autorului excepției neavând suport real (paragrafele 35 și 36). Curtea a conchis că măsura restrictivă de menținere a veniturilor salariale din anul 2021 la nivelul celor acordate pentru luna decembrie 2020 se aplică întregului personal plătit din fonduri publice, a cărui salarizare este reglementată de Legea-cadru nr. 153/2017, fără niciun fel de discriminare, astfel că pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție nu a fost reținută (paragraful 37).

36. Prin aceeași decizie de referință, la paragrafele 40-42, Curtea a constatat că și criticile de neconstituționalitate formulate din perspectiva încălcării dreptului de proprietate, protejat de art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, sunt neîntemeiate. Curtea a arătat constant în jurisprudența sa că noțiunea de „bun”, consacrată de art. 1 din Primul Protocol la Convenție și analizată în accepțiunea conferită acesteia de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nu este aplicabilă salariului care urmează să fie plătit în viitor, în virtutea distincției dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, precitată, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94). Curtea a reamintit, în acest context, dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reținând, în această privință, că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează să fie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), întrucât statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

37. Cu privire la art. 47 din Constituție, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, prin care a statuat că obligația statului de a asigura un nivel de trai decent nu are un conținut determinat, ci trebuie apreciată concret, în funcție de împrejurările social-economice în care se manifestă acest rol al statului (a se vedea Decizia nr. 366 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 4 iulie 2011). Stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul „decent” al vieții, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011). În același timp, obligația statului de a asigura un trai decent trebuie dusă la îndeplinire în mod egal, față de toți cetățenii săi, indiferent de ipostaza juridică în care se află aceștia (Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, paragraful 44). În considerarea acestor statuări de principiu, Curtea a conchis, la paragraful 44 al Deciziei nr. 388 din 17 septembrie 2024, că măsura restrictivă criticată se integrează în ansamblul de acțiuni ale statului de adaptare la resursele financiare disponibile în raport cu necesitățile existente la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și nu contravine obligației statului de a institui, conform art. 41 alin. (2) din Constituție, un salariu minim pe țară, astfel că nu s-a putut reține o afectare a nivelului de trai decent.

38. În ceea ce privește art. 53 din Constituție, Curtea reține, în prealabil, că acest text se referă la condițiile în care exercițiul unui drept sau al unei libertăți fundamentale poate fi restrâns numai prin lege, înțeleasă în accepțiunea sa strictă, de act juridic formal adoptat de Parlament, și nu prin alt act normativ. Întrucât prin prezenta excepție de neconstituționalitate sunt criticate dispoziții cuprinse într-o ordonanță de urgență a Guvernului, Curtea reține că art. 53 din Constituție, invocat în motivare, nu

poate fi incident, aplicabile fiind, sub aspectul interzicerii afectării drepturilor și libertăților fundamentale printr-o ordonanță de urgență, prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. Or, față de considerentele de mai sus, conform cărora sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 16, 44 și 47 din Constituție, Curtea constată că nu poate fi reținută nerespectarea normelor cuprinse în art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

39. Având în vedere similitudinea soluțiilor legislative cuprinse în textele de lege criticate ale celor două ordonanțe de urgență ale Guvernului, precizată anterior, și în raport cu identitatea criticilor de neconstituționalitate formulate atât în prezenta cauză, cât și în cea soluționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, considerentele care au fundamentat soluția acolo pronunțată, de respingere, ca neîntemeiată, a dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în această cauză.

40. În ceea ce privește faptul că măsurile restrictive stabilite pentru anul 2021 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 au fost prelungite, sub aspect temporal, și pentru perioada anului 2022, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se reține, din analiza notei de fundamentare ce însoțește acest din urmă act normativ, că limitarea creșterii cheltuielilor bugetare permanente (cu salarizarea personalului plătit din fonduri publice) a fost imperativ necesară, alături de alte măsuri, pentru evitarea vulnerabilizării și producerii unor consecințe negative asupra bugetului de stat aferent anului 2022, cum ar fi un deficit al bugetului general consolidat de 6,2% din produsul intern brut, reducerea veniturilor bugetare în anul 2022 cu 0,5% din produsul intern brut sau fonduri insuficiente în bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în contextul crizei sanitare determinate de situația epidemiologică din România generată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2. Împrejurările expuse au caracter obiectiv, cuantificabil și se constituie în situații extraordinare, care impun urgent măsuri cu caracter excepțional, temporar și derogatoriu de la legea generală a salarizării, astfel că nu se poate reține încălcarea exigențelor cuprinse în art. 115 alin. (4) din Constituție.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în numele și pentru unii membri de sindicat (Ioan Baciș și alții), în dosarele nr. 3.948/99/2021, nr. 816/89/2022, nr. 6.406/99/2021, nr. 376/99/2022, nr. 6.650/99/2021, nr. 4.230/99/2021, nr. 4.233/99/2021, nr. 4.513/99/2021, nr. 1.590/89/2021, nr. 1.508/89/2021, nr. 3.660/99/2022, nr. 5.594/99/2022, nr. 5.234/99/2022, nr. 4.327/99/2022, nr. 784/89/2022, nr. 3.899/99/2022, nr. 1.612/89/2022, nr. 5.566/99/2022, nr. 4.104/99/2022, nr. 1.305/99/2023, nr. 1.412/89/2022, nr. 2.266/89/2021, nr. 3.254/99/2022, nr. 432/99/2022 și nr. 1.364/89/2022 ale Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 427
din 8 mai 2025

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 847
din 26 mai 2025

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI,
TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 1.162
din 15 mai 2025

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Societății Carpatice Feroviar România — S.A.

Având în vedere art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,

ministrul transporturilor și infrastructurii, viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Societății Carpatice Feroviar România — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Carpatice Feroviar România — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

Ministrul muncii, familiei,
tineretului și solidarității
sociale,
**Simona
Bucura-Opreșcu**

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

Societatea Carpatica Feroviar România — S.A.

Bd. Dinicu Golescu nr. 38, București

CUI: 50826310

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2025

MII LEI

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	348.909,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	348.909,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	0,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	342.226,00
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	342.226,00
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	162.289,00
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	2.652,00
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	116.703,00
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	109.515,00
		C1 ch. cu salariile	12	103.561,00
		C2 bonusuri	13	5.954,00
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0,00
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0,00
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.817,00
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	5.371,00
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	60.582,00
	2	Cheltuieli financiare	19	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	6.683,00
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	2.931,00
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	3.752,00
	1	Rezerve legale	27	334,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	3.418,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	1.542.893,00
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	1.489.898,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	2.500
	2	Nr.mediu de salariați total	51	1.008
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	12.069,89
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	12.069,89
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	346,14
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	346,14
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	980,85
	9	Plăți restante	58	0,00
	10	Creanțe restante	59	0,00

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 116

din 31 martie 2025

Dosar nr. 2.488/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru Președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.488/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.603/111/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport. Ministerul Afacerilor Interne a depus un *amicus curiae*.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 9 octombrie 2024, în Dosarul nr. 4.603/111/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă atribuțiile consilierului de integritate, astfel cum acestea sunt prevăzute și definite de Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/C/2020 privind organizarea și desfășurarea activităților de prevenire a corupției și de educație pentru promovarea integrității în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate, reprezintă activități de prevenire și combatere a corupției în sensul dispozițiilor art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru care se aplică majorarea cu 12,5% a salariului de funcție/salariului de bază, având în vedere că prin dispozițiile art. 26 alin. (3), art. 27 și art. 137 din Normele metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018, cu modificările și completările ulterioare, nu s-au stabilit expres unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea acestei majorări.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”

Capitolul II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Art. 14. — (...) „(3) Personalul militar, polițistii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu beneficiază

de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”

9. *Normele metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018, cu modificările și completările ulterioare (Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/2018)*

Art. 26. — „(3) Personalul din unitățile sistemului administrației penitenciare care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu beneficiază de majorarea salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”

Art. 27. — „Compensația prevăzută la alin. (1) și majorarea prevăzută la alin. (3) ale art. 26 se stabilesc prin ordin sau decizie, conform competențelor.”

10. *Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/C/2020 privind organizarea și desfășurarea activităților de prevenire a corupției și de educație pentru promovarea integrității în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate (Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/2020)*

Art. 3. — (...) „g) consilier pentru integritate — angajat desemnat de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor și de directorii unităților subordonate pentru implementarea și asigurarea cunoașterii de către angajați a standardelor legale de integritate și pentru evaluarea incidentelor de integritate;”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal cu nr. 4.603/111/2023, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului Penitenciarul Oradea la recalcularea salariului de funcție prin includerea majorării de 12,5% prevăzute de art. 14 alin. (3) din capitolul II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite începând cu 20 octombrie 2020, pentru desfășurarea activităților de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului propriu.

12. În motivare a susținut că este încadrat la Penitenciarul Oradea, în funcția de ofițer principal I (ofițer informații clasificate), începând cu 15 august 2016, fiind desemnat consilier de integritate prin decizia emisă de Directorului Penitenciarului Oradea în anul 2017.

13. A mai arătat că atribuțiile de consilier de integritate au fost incluse în fișa postului, acesta desfășurând activitate specifică noului post în toată perioada pentru care a solicitat acordarea majorării salariale.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

14. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

15. În concret, a menționat că de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, având în vedere că reclamantul susține că în această calitate de consilier de integritate ar fi trebuit să primească majorarea prevăzută de art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 de la data la care a îndeplinit aceste atribuții.

16. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Instanța de trimitere nu a expus un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

19. Din răspunsurile transmise de către instanțele consultate au rezultat două opinii.

20. Astfel, într-o opinie majoritară s-a apreciat că atribuțiile consilierului de integritate, astfel cum sunt prevăzute și definite în Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/2020, nu pot fi considerate activități specifice și efective de prevenire și combatere anticorupție, în sensul art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru acordarea majorării de 12,5% a salariului de funcție/salariului de bază.

21. S-a argumentat că printre atribuțiile consilierului de integritate figurează cea de prevenire a încălcării principiilor și normelor de conduită, iar nu și cea referitoare la prevenirea și combaterea efectivă a faptelor de corupție în sensul textului de lege anterior evocat. Activitățile de prevenire și de combatere a corupției se realizează de către personalul specializat din cadrul Direcției Prevenirea Criminalității și Terorismului din Centrula Administrației Naționale a Penitenciarelor și din unitățile subordonate.

22. Într-o opinie minoritară s-a apreciat că atribuțiile specifice ale consilierului de integritate, astfel cum acestea sunt prevăzute și definite în Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/2020, pot fi considerate activități specifice și efective de prevenire și combatere anticorupție, în sensul art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru acordarea majorării de 12,5% a salariului de funcție/salariului de bază.

23. S-a arătat că această categorie de personal desfășoară activități concrete de prevenire și combatere a corupției, având în vedere că oferă sprijin Direcției Prevenirea Criminalității și Terorismului din Administrația Națională a Penitenciarelor și facilitează desfășurarea activității acestei structuri prin transmiterea unor informații de interes operativ.

24. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

26. Prin Decizia nr. 60 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1244 din 11 decembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) din anexa nr. VI Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” din Legea-cadru nr. 153/2017, că de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5% beneficiază numai personalul militar, polițistii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care desfășoară atât activități privind prevenirea, cât și activități privind combaterea corupției în rândul personalului propriu.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Temeiul sesizării este reprezentat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

29. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

30. Astfel, conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

31. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

32. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect obligarea Penitenciarului Oradea la recalcularea salariului de funcție al reclamantului prin includerea majorării de 12,5% prevăzute de art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și la plata diferențelor salariale cuvenite pentru desfășurarea activităților de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului propriu.

33. Astfel, pretențiile deduse judecării se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

34. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul unui complet de judecată din cadrul Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, care judecă în primă instanță, în conformitate cu dispozițiile art. 536 din Codul administrativ.

35. Ca atare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

36. În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se constată că în conținutul încheierii de sesizare nu a fost menționat punctul de vedere al completului investit cu soluționarea cauzei.

37. Or, art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu conține prevederi derogatorii de la această dispoziție. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă. Prin urmare, instanța de trimitere avea obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme să o dezlege este una reală, având vocație de a convinge, și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

38. Cu toate acestea, aspectele reținute în încheierea de sesizare prin care s-a expus succint procesul relevă că de lămurirea chestiunii de drept semnalate depinde soluționarea pe fond a cauzei dat fiind că reclamantul pretinde că este îndreptățit la acordarea majorării de 12,5% prevăzute de art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru desfășurarea activităților de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului propriu.

39. Astfel cum s-a arătat anterior, una dintre condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizează nestatuarea de către instanța supremă asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

40. În consecință, ori de câte ori chestiunea de drept invocată a fost dezlegată anterior printr-o hotărâre obligatorie a instanței supreme, sesizarea care vizează aceeași chestiune nu mai poate fi soluționată pe fond.

41. În acest sens se constată că instanța de trimitere solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile în interpretarea art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru a se stabili dacă atribuțiile consilierului de integritate, astfel cum acestea sunt prevăzute și definite de Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/2020, reprezintă activități de prevenire și combatere a corupției pentru care se aplică majorarea de 12,5% a salariului de funcție/salariului de bază.

42. În interpretarea acestui text de lege a fost pronunțată Decizia nr. 60 din 28 octombrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5% beneficiază numai personalul militar, polițistii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care desfășoară atât activități privind prevenirea, cât și activități privind combaterea corupției în rândul personalului propriu.

43. În considerentele de la paragrafele 66, 68 și 72-74 din această decizie s-a reținut că: în înțelesul art. 14 alin. (3) din anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017, activitățile privind prevenirea corupției sunt acele activități prin care se atrage

atenția asupra consecințelor negative ale corupției în rândul personalului propriu, în timp ce activitățile privind combaterea corupției sunt acelea prin care se iau măsuri de anihilare a corupției în rândul personalului propriu. Rezultă deci, în mod evident, că legiuitorul a avut în vedere două tipuri distincte de activități. (...) Folosirea particulei „și” relevă voința legiuitorului de a acorda beneficiul majorării dreptului salarial numai personalului care desfășoară ambele tipuri de activități, atât cele privind prevenirea, cât și cele privind combaterea corupției în rândul personalului propriu. (...) Se constată deci că încă de la data când a fost reglementat pentru prima dată acest drept salarial s-a avut în vedere specificul activităților privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu, activități (privite ca indisolubil legate între ele) ce presupun însăși verificarea celor care, la rândul lor, sunt chemați să protejeze respectarea legii. De-a lungul timpului, reglementarea acestui drept salarial a suferit diverse modificări, sub aspectul denumirii, al cuantumului, precum și al persoanelor îndreptățite să îl încaseze, dar nu a suferit nicio modificare din perspectiva activităților specifice în considerarea cărora a fost reglementat, respectiv „activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu”. Împrejurarea că, prin acte infralegale, în mod distinct față de activitățile propriu-zise privind prevenirea corupției în rândul personalului propriu, au fost reglementate și activitățile privind organizarea și desfășurarea activităților de prevenire a corupției în cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu are nicio relevanță din perspectiva dreptului salarial reglementat de art. 14 alin. (3) din anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017, de care pot beneficia numai cei care desfășoară activități propriu-zise de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului propriu.

44. Ca atare, instanța supremă a statuat asupra tipurilor de activități pe care trebuie să le desfășoare categoriile de personal reprezentate de personalul militar, poliștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil pentru a beneficia de majorarea de 12,5% prevăzută de art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

45. Aspectul referitor la suprapunerea atribuțiilor consilierului de integritate cu activitățile de prevenire și combatere a corupției

pentru acordarea majorării de 12,5% se circumscrie însă circumstanțelor particulare ale litigiului pe care instanța de trimitere este obligată să le lămurească în virtutea art. 22 alin. (1) din Codul de procedură civilă, conform căruia judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile.

46. În acest context, trebuie subliniat că mecanismul de unificare a practicii judiciare reprezentat de hotărârea prealabilă nu poate fi declanșat în mod repetat pentru interpretarea aceluiași text de lege în funcție de circumstanțele particulare ale cauzelor deduse judecătii, întrucât instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în soluționarea litigiului, atribuție care intră și rămâne în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

47. De altfel, este în căderea instanțelor investite cu soluționarea cauzelor obligația de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret. Doar în măsura în care nu există dezlegări cu privire la chestiunile de drept incidente în soluționarea cauzelor, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, devine admisibilă.

48. Instanța supremă reafirmă că rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată, în interpretarea și aplicarea aceluiași text de lege, întrucât existența unei hotărâri prealabile trebuie văzută nu doar ca un argument cu forță obligatorie, cu care sunt înzestrate dezlegările sale prin efectul prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cât mai ales ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât unei chestiuni de drept punctuale, cât și altora identice ori similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării.

49. Prin urmare, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.603/111/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă atribuțiile consilierului de integritate, astfel cum acestea sunt prevăzute și definite de Ordinul ministrului justiției nr. 2.127/C/2020 privind organizarea și desfășurarea activităților de prevenire a corupției și de educație pentru promovarea integrității în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate, reprezintă activități de prevenire și combatere a corupției în sensul dispozițiilor art. 14 alin. (3) din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru care se aplică majorarea cu 12,5% a salariului de funcție/salariului de bază, având în vedere că prin dispozițiile art. 26 alin. (3), art. 27 și art. 137 din Normele metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018, cu modificările și completările ulterioare, nu s-au stabilit expres unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea acestei majorări.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 122

din 7 aprilie 2025

Dosar nr. 2.483/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.483/1/2024 este legal constituit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept: „posibilitatea recalculării indemnizațiilor de încadrare cuvenite reclamantilor, conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu 9 aprilie 2015 și în continuare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prin luarea în considerare a unui coeficient de multiplicare de 23,000, în raport cu perioadele în care fiecare dintre reclamanti au îndeplinit funcții de conducere”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterea închisă, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Ilfov — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 17 octombrie 2024, în Dosarul nr. 899/93/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la prima problemă de drept.

8. Sesizarea a fost înregistrată la 15 noiembrie 2024 cu nr. 2.483/1/2024.

II. Normele legale incidente

9. Nicio dispoziție legală, care să fie supusă interpretării instanței supreme, nu a fost identificată în încheierea de sesizare.

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin acțiunea introductivă, reclamantii, persoane fizice, în contradictoriu cu pârâtul Parchetul de pe lângă Curtea de Apel (...) și cu citarea obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, au solicitat recalcularea indemnizațiilor de încadrare, conform Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare, începând cu 9 aprilie

2015 și în continuare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, luând în considerare coeficientul de multiplicare 23,000 [diferențe de drepturi salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor Direcției Naționale Anticorupție (D.N.A.) și ai Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate și Terorism (D.I.I.C.O.T.) — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006], în raport cu perioadele în care fiecare dintre reclamânți au îndeplinit funcții de conducere, precum și repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale reprezentat de diferența salarială rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu 9.04.2015 și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare (prin obligarea părților la plată, respectiv la alocarea fondurilor necesare plății diferențelor bănești corespunzătoare), sumă actualizată.

11. În cadrul soluționării acțiunii s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

12. Instanța de trimitere a apreciat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, urmând a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept menționate, deoarece:

— obiectul acțiunilor constă în solicitarea de recunoaștere a plății muncii suplimentare prestate, raportat la indemnizațiile lunare ale reclamantilor, pe ultimii 3 ani, sume ce vor fi actualizate, ca efect al îmbogățirii fără justă cauză a părților;

— pretenția dedusă judecătii privește stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, reclamânții având funcțiile de judecători și asistenți judiciari, ceea ce înseamnă că, prin natura funcției, fac parte din familia ocupațională „justiție”;

— cu privire la verificările efectuate asupra chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei instanța supremă nu s-a pronunțat.

V. Punctul de vedere al completului

13. Tribunalul Ilfov a apreciat că, deși hotărârile judecătorești pronunțate pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile care au luat parte la judecată, acordarea coeficienților de multiplicare de care beneficiază procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. se încadrează în categoria drepturilor salariale la care se referă Curtea Constituțională în paragraful 26 al Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016, deoarece hotărârile prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare prin raportare la nivelul de salarizare al procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. nu vizează situații de fapt particulare, ci incidența unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală.

VI. Punctul de vedere al părților

14. Părțile nu au exprimat niciun punct de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

15. Instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești și opinii teoretice, din care a rezultat existența a două orientări jurisprudențiale.

16. Într-o opinie s-a arătat că indemnizațiile de încadrare cuvenite conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 nu pot fi recalculate începând cu 9 aprilie 2015 și în continuare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prin luarea în considerare a unui coeficient de multiplicare 23.00 (în raport cu perioadele în care reclamânții au îndeplinit funcții de conducere), relevante fiind deciziile nr. 3 din 11 martie 2024 și nr. 4 din 11 martie 2024 ale Înaltei Curți de

Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

17. Într-o altă opinie, acțiunile având ca obiect recalcularea indemnizațiilor de încadrare au fost admise, cu mențiunea că acestea au fost pronunțate anterior deciziilor nr. 3 din 11 martie 2024 și nr. 4 din 11 martie 2024 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

18. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

19. La nivelul instanței supreme prezintă relevanță următoarele decizii:

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept;

— Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2024, a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii;

— Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024, a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii.

20. La nivelul Curții Constituționale prezintă relevanță Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, și Decizia nr. 106 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 7 mai 2021.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

21. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

22. Prealabil, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;
- (iii) să existe o chestiune de drept de care a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

23. Evaluând elementele sesizării, în scopul de a stabili dacă sunt întrunite toate condițiile anterior enunțate, se constată că acestea nu sunt îndeplinite în totalitate.

24. Referitor la primele două condiții, acestea sunt îndeplinite, deoarece pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar cauza în care au fost formulate sesizările se află în primă instanță, fiind pe rolul unui complet de judecată din cadrul Tribunalului Ilfov.

25. De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzelor, dat fiind că reclamantul au solicitat recalcularea indemnizațiilor de încadrare, conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu 9 aprilie 2015 și în continuare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare coeficientul de multiplicare 23,000.

26. Însă, raportat la considerentele Deciziei nr. 3 din 11 martie 2024 (paragrafele 76-78, 80-82) și ale Deciziei nr. 4 din 11 martie 2024 (paragrafele 95-102), instanța de trimitere dispune de suficiente repere pentru a dezlega problema de drept cu care a fost investită, fără a mai fi necesară recurgerea la procedura de unificare a practicii reprezentată de hotărârea prealabilă.

27. Rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată în interpretarea și aplicarea unor texte de lege diferite, dar care conțin, de fapt, una și aceeași problemă de drept.

28. Forța obligatorie cu care sunt înzestrate, prin efectul art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dezlegările problemelor de drept date prin hotărâri prealabile sau decizii pronunțate în interesul legii constituie un argument și un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, raționamentul dezvoltat impunându-se nu doar în litigiile ce anteamază problemele de drept punctuale dezlegate, dar și în cazul altora, identice ori similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării.

29. Față de argumentele extensive dezvoltate în cuprinsul deciziilor nr. 3 din 11 martie 2024 și 4 din 11 martie 2024 devine evident că prezenta sesizare nu se referă la o chestiune de drept, care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale de principiu pentru preîntâmpinarea generalizării practicii neunitare, sesizarea neîntrunind, pe cale de consecință, nici condiția distinctă negativă a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra problemei de drept și nici exigențele de dificultate care să necesite antrenarea acestui mecanism de unificare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 899/93/2023, în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

„posibilitatea recalculării indemnizațiilor de încadrare cuvenite reclamantilor, conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu 9 aprilie 2015 și în continuare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prin luarea în considerare a unui coeficient de multiplicare de 23,000, în raport cu perioadele în care fiecare dintre reclamantii a îndeplinit funcții de conducere”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

